

(ישעיה נט) וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּכֶם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר
עָלֶיךָ וְגו'. לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הַמְקוֹם בְּרַחֲמָיו יִזְכְּנוּ שִׁיהִיו כָּל בְּנֵינוּ עוֹבְדִים אוֹתוֹ בְּאֵמֶת וּבִתְמִים וְלֹא תִמוּשׁ הַתּוֹרָה מִפִּינוּ
וּמִפִּי זֶרַענוּ וְזֶרַע זֶרַענוּ עַד עוֹלָם אֲבִיךָ וְגו'. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן
וְאָמֵן.

פרשת בלק

(דף קפ"ד ע"ב)

בלק ראה שתי ראיות ראייה רוחנית וראייה גשמית

וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן עֲפֹר את כל אשר עשה ישראל לאמורי וְגו'. (במדבר כב)
רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וַיֵּרָא, מֵאֵי רְאִיָּה חָמָא מה הראייה
שראה בלק. **רְאִיָּה וְדָאֵי מִמּוֹשׁ חָמָא בְּמִשְׁקוּפָּא דְחַכְמָתָא,**
וְחָמָא בְּעֵינָיו ומשיב שתי ראיות ראה אחת ראייה רוחנית במשקפת החכמה
החיצונית וראייה אחת בעיניו הגשמיות. **חָמָא בְּמִשְׁקוּפָּא דְחַכְמָתָא,**
בְּמָה דְכֹתִיב ראה במשקפת החכמה כמו שכתוב, (בראשית כו) **וַיִּשְׁקֶף**
אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן. מֵאֵי בְּעַד הַחֲלוֹן
מהו בעד החלון. **בְּמָה דְאֵתְ אָמַר** כמו שכתוב (שופטים ה) **בְּעַד הַחֲלוֹן**
נִשְׁקָפָה וַתִּיבַב אִם סִיסְרָא (אֵלָא) (ס"א וְדָאֵי) חֲלוֹן דְחַכְמָתָא
דְּזַנְבֵי שׁוּלְיָהוֹן דְכַכְבֵּיָא, וְאֵינּוֹן חֲלוֹנֵי דְחַכְמָתָא ואם סיסרא
ראתה ודאי בחלון החכמה החיצונית שבזנבי השוליים והסיום של הכוכבים ולא מחלון ביתה

כי הרי לא הלך סיסרא ברחוב שיש לה מה להסתכל מהחלון לראות אם בא. וְחָדַד חֲלוֹן אֵית דְּכָל חֲכָמָתָא בִּיהַ שְׂרִיא, וּבַה חָמֵי מֵאֵן דְּחָמֵי בְּעַקְרָא דְּחֲכָמָתָא וּיש חלון אחד שהוא חלון העיקרי דנוקבא דתהומא רבה שכל החכמה החיצונית שורה בו ובו מסתכל מי שרואה בעיקרי זאת החכמה וכל אחד רואה מהחלון כפי בחינתו והשגתו. אוּף הָכָא וִירָא בְּלָק, בְּחֲכָמָתָא דִּילֵיהּ כַךְ גַּם כֵּאֵן מַה שֶּׁאִמַר וִירָא בְּלָק הֵינּוּ שְׂרָאָה בַחֲלוֹן זֶה שֶׁבַחֲלוֹן הַפְּרָטִי שֶׁלּוֹ כִּפִּי מַה שֶּׁהוּא מִשִּׁיג בּוֹ.

כל דברי הכשפים של בלק היו דרך הציפור

בֶּן צִפּוֹר, בְּמָה דְאָמְרוּ כִּמוֹ שְׁבִיאֲרוּהוּ (לקמן דף קצו ע"ב) שהיה מבניו של יתרו הנקרא ציפור על שם שפרח ממשפחתו כציפור ונתגייר. אַבְל יֵשׁ לַפְּרָשׁ עוֹד בֶּן צִפּוֹר מִמֶּשׁ שְׁהוּא מִמֶּשׁ בַּבְּחִינַת בֶּן צִפּוֹר הוּאִיל וְהוּא חָכֵם בַּחֲכָמַת הַצִּפּוֹר, דִּהָא תְּרִשׁוּי תְּוֹ בְּכַמָּה זִינִין דִּתְהוּא צִפּוֹר כִּי אֵת הַכְּשָׁפִים שֶׁלּוֹ הִיָּה עוֹשֶׂה בַכְּמָה מִינִים שֶׁל אֹתָהּ הַצִּפּוֹר, נָטִיל צִפּוֹר, מִפְּשִׁשׁ בְּעֵשְׂבָא, מְפָרַח בְּאִירָא הִיָּה נוֹטֵל צִפּוֹר וּמִכְשָׁכֵשׁ לֵה בַעֲשָׁב וְהִתְהַוּ פּוֹרַחַת בְּאִוִיר וּמִבִּיָּאָה לוֹ עֲשָׂבִים הַצְּרִיכִים לַכְּשָׁפִים שֶׁלּוֹ. עֶבֶד עֲזָבְדִּין וְלַחִישׁ לְחִישֵׁי, וְתְהוּא צִפּוֹר תְּוֹה אֲתִי, וְתְהוּא עֲשָׂבָא בְּפוּמִיָּה (ס"א מְפָרַח בְּאִירָא) מְצַפְצַפָּא קַמִּיָּהּ. הִיָּה עוֹשֶׂה אִיזָה מַעֲשִׂים וְלוֹחֵשׁ לַחֲשִׁים וְאוֹתָהּ הַצִּפּוֹר הִתְהַוּ חוֹזֶרֶת אֵלָיו עִם הַעֲשָׂב שֶׁהוּא צְרִיךְ בִּפְיָה וּמִצַּפְצַפֵּת לַפְּנִי, וְאָעִיל לִיָּה בְּכִלּוּב חָד מְקַטֵּר קְטֵרֵתִין קַמִּיָּהּ, וְאִיָּהּ אֹדַע לִיָּה

בַּמָּה מְלִיץ היה מכניס אותה בכלוב אחד ומקטיר קטורת לפניו והיתה מודיעה לו כמה דברים בכח הטומאה. **עֶבֶד תְּרָשׁוּי, וּמִצַּפְצָפָא עוֹפָא** היה עושה כשפים והעוף היה מצפצף **וּפְרָח וְטָס לְגַבֵּי גְלוּי עֵינַיִם** והיה העוף פורח וטס לגלוי עינים שהוא עז"א הקשור בהרי החושך בשלשלאות של ברזל **וְאוֹדַע לַיהוָה**. ושם הוא מודיע לעוף כל מיני דברים שרצה בלק לדעת **וְאִיהוּ אֲתִי** והציפור חוזר אל בלק ומספר לו כל מה ששמע ממנו. **וְכָל מְלִוֵי בְּהֵמוֹת עֶפְרוֹר הוּוּ** וכל דברי הכשפים שלו היו באותה הציפור.

הציפור נכנעה לעם ישראל מכח קדושתם

יוֹמָא חָד עֶבֶד עוֹבְדוּי, וְנָטִיל תְּהוּא עֶפְרוֹר יום אחד עשה מעשה כשפיו ונטל את הציפור לעשות כשפים כדי לדעת בענין ישראל **וּפְרָח וְאוֹזַל וְאֶתְעַבְב, וְלֹא אֲתָא** והתעכבה הציפור ולא חזרה אליו עם מה שרצה לדעת הואיל והיו החיצונים יודעים מעלת ישראל ונכנעים מפניהם ולא רצו להשיב לו תשובה. **הָוָה מְצַטְעַר בְּנַפְשֵׁיהּ** והיה בלק מצטער על כך. **עַד דְּאֲתָא** עד שבאה הציפור ואיתה רמוז ששלחו לו **חָמָא חָד שְׁלֵהוּבָא דְאִשָּׁא דְטָס אֲבַתְרִיהּ, וְאוֹקִיד גְּדַפּוּי** ראה שלהבת אש שטסה אחריו ושורפת את כנפיו של העוף והוא רמוז לקדושה המבטלת את כל הלחשים והחכמות וניטל כח הפריחה מהם ואינם יכולים לינצל מישראל הואיל וכבר נשתברו כנפי החיצונים. **בְּרִינְ חָמָא מַה דְּחָמָא, וְדָחִיל מִקְפִּייהוּ דִּישְׂרָאֵל**. אז ראה מה שראה שאין הציפור יכולה לפעול נגד ישראל ופחד מעם ישראל **מַה שְׂמִיָּה דְּתְהוּא**

צָפוֹר ומה שמה של אותה הציפור. **יְדוּעַ** הוא הידעוני הנזכר בויקרא יט לא. **וְכָל אֵינוֹן הַמְשֻׁמֵּי וַיְדַעַי לְשִׁמְשָׁא בְּהָהוּא צָפוֹר, לֹא יַדְעִין חֲרָשׁוּי, בְּמָה דְחָהּ יַדַּע בְּלָק** וכל אותם שהיו יודעים להשתמש בזה הציפור לא היו במדריגתו של בלק ולא היו יודעים לעשות את הכשפים כמו שהיה בלק יודע.

בלק ידע דרך הציפור את כל החכמות והבין שהקב"ה שומר על ישראל **וְכָל חֲכָמָתָא דְחָהּ יַדַּע, בְּהָהוּא צָפוֹר הָוָה יַדַּע** וכל החכמה שהיה בלק יודע על ידי אותה הציפור היה יודע. **וְהִכִּי הָוָה עֲבִיר** וכך היה עושה. **וְגַחִין קָמִיָּה** כפף עצמו לפניו כעני ודל כי יעטוף, **וְקָטִיר קָטִירָתָא** והיה מקטיר לפניו קטורת **חֲפִי רִישִׁיָּה, וְגַחִין וְאָמַר** כיסה את ראשו וכיפף עצמו ואמר איזה לחש. **אִיהוּ אָמַר הָעַם, וְצָפְרָא אֲתִיב יִשְׂרָאֵל** וכל עיסקם היה בחידות ורמזים לכן הוא אמר העם לומר שהם סתם עם בלשון בזיון והציפור ענתה לו ישראל והיינו שהם מיחודים שבאומות, **אִיהוּ אָמַר מְאֹד, וְצָפְרָא אֲתִיב רַב. עַל שׁוֹם רַב עֲלָאָה דְאֲזִיל בְּהוּ** הוא אמר מאוד וכונתו לרמוז שהם מתרבים מאוד בדרך הטבע והציפור ענתה לו רב והיינו שזה הקב"ה שהוא רב וגדול ההולך עמדם ובכוחו הם מנצחים. **שְׁבַעִין זְמַנִּין צָפְרָפוּ דָּא וְדָא** וכך הם המשיכו לצפצף ביניהם עוד שבעים פעמים. **אִיהוּ אָמַר דֵּל, וְצָפְרָא אָמַר רַב** הוא אמר דל לרמוז שהם דלים והציפור ענתה רב לרמוז שהם גדולים וחשובים. **כְּדִין דְחִיל** אז התיירא בלק מפניהם, **דְכַתִּיב**